

MAŁY GOŃCZY ANGLO-FRANCUSKI

(Anglo-Français de petite vénerie)

Pochodzenie: Francja.

Data publikacji oryginalnego wzorca: 26.01.1983

Użytkowość: Pies gończy na małą zwierzynę.

Klasyfikacja FCI: grupa 6 Psy gończe, posokowce i rasy pokrewne.
sekcja 1.2. Średnie psy gończe.
Podlega próbom pracy.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Wyważony, solidnie zbudowany, nie ciężki. Zarys z profilu musi skłaniać się ku przyjętej sylwetce francuskiego gończego.

GŁOWA:

Wydłużona, nie za szeroka, guz potyliczny słabo zaznaczony.

Mózgoczaszka: lekko wysklepiona, ale nie okrągła.

Stop nieznacznie zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Nos dobrze pigmentowany, o otwartych nozdrzach.

Kufa umiarkowanie wydłużona, lekko spiczasta; grzbiet nosa prosty lub lekko wygarbiony.

Wargi: górna przykrywa dolną.

Oczy duże, brązowe, o łagodnym, ale żywym spojrzeniu.

Uszy dobrze osadzone poniżej linii oczu, lekko skręcone, średniej szerokości, sięgające co najmniej na grubość dwóch palców od końca nosa.

SZYJA:

Sucha, bez podgardla.

TUŁÓW:

Grzbiet prosty i mocny.

Lędźwie raczej krótkie i umięśnione.

Zad lekko opadający, raczej długi.

Klatka piersiowa głęboka, sięgająca co najmniej do łokci, dobrze rozwinięta.

Żebra długie i umiarkowanie wysklepione.

Boki raczej wypełnione, lekko podkasane.

OGON:

Średniej długości, raczej cienki, dobrze osadzony na przedłużeniu linii łędźwi, z gęstym włosiem, ale bez dłuższych, kręconych, lekko odstających włosów na jego końcu.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie dostatecznie mocne, szerokie i proste.

Łopatki długie, płaskie, skośne, dobrze związane z klatką piersiową.

Kończyny tylne:

Uda długie i muskularne.

Stawy skokowe lekko kątowne, nisko osadzone.

Łapy szczupłe i zwarte.

SKÓRA:

Delikatna, bez fałd i zgrubień.

OKRYWA WŁOSOWA:

Sierść krótka, gęsta, gładka.

Umaszczenie tricolor - biały i czarny z jasnobrązowymi znaczeniami, czarny nos; bicolor: biały i pomarańczowy, nos brązowy.

WYMIARY:

Wysokość w kłębie: 48 - 56 cm z tolerancją 2 cm w górę i w dół w wyjątkowych przypadkach.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane w zależności od stopnia ich nasilenia.

- głowa zbyt krótka lub zbyt duża,
- okrągła mózgoczaszka,
- nozdrza zbyt rozwarte,
- kufa kwadratowa,
- oczy wyłupiaste, jasne,
- uszy osadzone wysoko, szerokie, krótkie lub zbyt płaskie,
- szyja zbyt krótka; obecność podgardla,
- tułów walcowaty,
- przeładowane łopatki,
- ogon kosmaty, krótki; z szorstkimi, dłuższymi, lekko odstającymi włosami na jego końcu,
- luźne fałdy skóry,
- generalnie każda wada typowa dla psów gończych.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w mosznie.